

Kommissionen Carl Hansen, naar han stiller Forslag om i hvert Fald at føre § 11 tilbage til den Affattelse, der findes i Loven af 5. April 1888.

Med Hensyn til Tiden for Anvendelse af Vaad er der i § 12 foreslaaet en meget stærk Indskrænkning. Forholdet er i Øjeblikket det, at i Maanederne Februar, Marts og April ere Aalevaad forbudte i den Fjerdedel af Farvandene uden for Vesterhavet, Skagerak og Kattegat, hvor det kan antages, at Fiskeyngel ganske særlig opholder sig, men efter det foreliggende Forslag skal det være forbudt i alle Farvande uden for Skagerak, Vesterhavet og Kattegat, og det skal være forbudt i Maanederne December, Januar, Februar, Marts og April, altsaa omtrent Halvdelen af Aaret, og ikke alene i den Fjerdedel af Vandene, hvor man antager, Fiskeyngelen ganske særlig opholder sig, men nu forbydes det over det hele. Det er saa rart nemt, det er ogsaa en Maade at slippe godt fra en Lovbestemmelse paa; den kan ikke omtvistes, man forbyder det over det hele; der kan ikke være Spørgsmaal om, hvor det er lovligt at fiske eller ikke; det er forbudt over det hele. Det forekommer mig at være noget for stort et Spring fra det Forbud mod Aalevaadfiskeri, der findes i Loven af 5. April 1888. Jeg kan ogsaa i det Kapitel fuldstændig slutte mig til, hvad Fisker Carl Hansen, Medlem af Kommissionen, udtaler i sin Bemærkning i Betænkningen.

I § 15 findes en ganske mærkelig Bestemmelse. Den gaar nemlig ud paa, at Sild ikke maa anvendes til Gødning. Jeg vil nødig tro, at Fiskerikommissionen er kommen til dette Resultat, fordi den mener, at naar man vil anvende Sild til Gødning, kastes Sildene ikke ud i Vandet igen, og de faa ikke Anledning til at føre deres Sildelig videre. Thi Forholdet er i Virkeligheden det, og det er noget, som alle, der kende en Smule til Forholdene, vide, at Sild dø i Almindelighed, naar de komme op af Vandet. Sild, der fanges i Drivgarn, kan man være ganske rolig for, at dem holder man ikke levende i en Dam i en Baad mere end et Par Minutter, ganske særlig paa de Tider, hvor Sildene fanges i saadanne Masser, at der kan være Tale om at anvende dem til Gødning, da de ikke ere i tilstrækkelig Pris til at kunne anvendes til Mennekeføde. En anden Ting er det, naar Sildene ere fangede i Bundgarn, da kan man godt holde dem levende i nogen Tid i Baaden; men jeg tvivler i høj Grad paa, at man vil have nogen Fornøj-

else af at sætte dem ud i Vandet igen. Naar nu en Fisker kommer i Land med 500 Ol Sild i Baaden, og det er hændt mange Gange baade i de senere Aar og for nogle Aar tilbage, af hvilke de, der ligge i Bunden, ere saa nogenlunde masede ud, saa at de ikke kunne sælges — Ty-skerne ville i alt Fald ikke have dem —, saa begriber jeg ikke, hvorfor han ikke maa sælge dem til en Mand, der vil anvende dem til Gødning, naar Fiskeren ikke er i Stand til at faa en ordentligt Pris for dem, naar han sælger dem som Mennekeføde. Jeg begriber, som sagt, ikke dette Forbud og heller ikke, hvordan man vil overholde det. Hvis en Fisker kommer i Land med en saadan Masse Sild, at han finder det formaalstjenligt at sælge saadan et Læs Sild til en Mand, saa ved jeg ikke, om det er Fiskeren, der skal gøres ansvarlig, dersom den Mand, der køber Silden, finder paa, naar han kommer hjem, at anvende den til Gødning, fordi han finder, at Prisen for den ikke er en Pris, for hvilken han kunde købe en lige saa stor Mængde Gødning. Jeg tror, det vilde være ganske heldigt, om man kunde faa denne Bestemmelse ud af Fiskeriloven.

Fiskeriet i Limfjorden skal jeg ikke opholde mig videre ved, det er allerede omtalt af adskillige, og jeg er sikker paa, at ikke saa faa af de andre tilstedeværende ville hellige disse Bestemmelser en meget venlig og indgaaende Omtale. Jeg skal kun omtale de Bestemmelser, der tænkes indførte med Hensyn til den ny Ordning af Fiskerikontrollen. Ærede Medlemmer ville se, at det i Forslaget foreslaas at ansætte en Fiskeriinspektør. Jeg har ikke Anelse om, hvad en saadan Fiskeriinspektør skal gøre godt for. Jeg kan forstaa, at man saa faar en ny Embedsmand med en Lønning op mod 6,000 Kr. Naar endda Forholdet var det, at man kunde være berettiget til at antage, at der som Fiskeriinspektør vilde blive antaget en paa Fiskeriets Omraade praktisk kyndig Mand, men det kan man absolut ikke tænke sig, naar Lønningen er sat til 6,000 Kr. Der er virkelig ingen, der faar mig til at tro, at man vil sætte en Mand, der har udøvet praktisk Fiskeri, der har tjent sit Brød som Fisker, i et Embede med 6,000 Kr. Gage. Det sker ikke i det lille Danmark, saaledes er det ikke indrettet, naar Embeder skulle besættes. Men naar det ikke er Tilfældet, tror jeg hellere, at man maa lade Fiskeriinspektøren fare. Jeg ser af Anmærkningerne, at Meningen med ham er den, at han skal føre Tilsynet